การทดลองที่ 7

ฟังก์ชันเบื้องต้น

วัตถุประสงค์

- 1. เข้าใจหลักการของฟังก์ชัน
- 2. สามารถใช้งานฟังก์ชันสำเร็จรูปได้
- 3. เข้าใจขอบเขตของตัวแปลชนิดโกลบอลและโลคัล
- 4. เข้าใจการส่งค่าระหว่างฟังชันแบบ pass by value
- สามารถสร้างฟังก์ชันขึ้นมาใช้งานได้

ทฤษฎีโดยย่อ

พึงก์ชันในภาษาซีจะมีอยู่ 2 ลักษณะคือ พึงก์ชันสำเร็จรูปและพึงก์ชันที่สร้างขึ้นเอง โดย พึงก์ชันสำเร็จรูปนั้นจะเป็นพึงก์ชันสำหรับใช้งานพื้นฐานทั่ว ๆ ไป ซึ่งภาษาซีจะมีให้เรียกใช้ได้ หากแต่การใช้งานพึงก์ชันสำเร็จรูปนั้นจะมีสิ่งที่จะต้องทราบคือ ชื่อพึงก์ชันและไฟล์ .h ที่ต้อง #include เพื่อที่จะใช้พึงก์ชันนั้นได้ สำหรับพึงก์ชันที่สร้างขึ้นเองจะเป็นพึงก์ชันสำหรับใช้งานเฉพาะอย่างซึ่งไม่ มีพึงก์ชันในภาษาซีที่รองรับทำงานนั้นได้

สำหรับฟังก์ชันที่สร้างขึ้นเองนั้น สามารถจัดวางตัวฟังก์ชันที่สร้างขึ้นเองไว้ได้ใน 2 ตำแหน่ง ได้แก่ ก่อนหน้าฟังก์ชันหลัก (main()) และหลังฟังก์ชันหลัก ทั้งนี้หากวางฟังก์ชันที่สร้างขึ้นเองไว้ที่ ตำแหน่งหลังฟังก์ชันหลักจะต้องทำการประกาศฟังก์ชันโปรโตไทป์ด้วย มิฉะนั้นจะไม่สามารถเรียกใช้ งานฟังก์ชันที่สร้างขึ้นเองนั้นได้

<u>ตอนที่ 1</u> ศึกษาการใช้งานฟังก์ชันสำเร็จรูป

1.1 ฟังก์ชันสำเร็จรูปทางคณิตศาสตร์พื้นฐาน

1) ใช้โปรแกรมต่อไปนี้ตอบคำถามค้านล่าง

ก) โปรแกรมนี้ compile ผ่านหรือไม่ เพราะเหตุใด ______________ เพราะ ซึ่งได้

นาเข้าใลบราลี #include < math.h >

- ข) ให้แทรก #include<math.h> ระหว่างบรรทัด //01 และ //02 เมื่อแทรกแล้ว compile ผ่านหรือไม่ ______
- ค) เมื่อสั่ง run ได้ผลลัพธ์บนหน้าจอคือ

ง) ผลลัพธ์ที่ได้ในข้อ ก) ถูกต้องหรือไม่ ให้ตรวจสอบโดยใช้เครื่องคิดเลข <u>จุก เฉพาะ</u> รqrt (๑) ค่าที่ไม่ถูกต้องคือ <u>ริโท (30) เเมะ log (10)</u>
 เพราะ <u>ริเท () จะรับค่าที่อยู่ ในหน่วย rodian</u>, log () จะรับค่าแล้วด้านวน ด้วยฐาน ๔
 สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้โดย <u>ริโท (30)</u> —> ริเท (30 * MI_PI / 180)

log (10) --> log 10 (10)

$$- rad = 30^{\circ} \times \frac{\pi \text{ rad}}{180^{\circ}}$$
$$= \frac{\pi}{6} \text{ rad}$$

1.2 ฟังก์ชันสำเร็จรูปสำหรับใช้กับข้อมูลชนิดข้อความ

1) ใช้โปรแกรมต่อไปนี้ตอบคำถามด้านล่าง

```
#include<stdio.h>
int main()
     char w[10] = "hello";
     char x[20] = "Hello";
     char y[20];
     char z[20] =  World";
     int v1, v2;
     strcpy(y,x);
     printf("after strcpy x=%s, y=%s\n", x, y);
     strcat(y,z);
     printf("after strcat y=%s, z=%s\n", y, z);
     v1=strcmp(w,x);
     if (!v1)
          printf("v1 = true\n'');
     else
          printf("v1 = false\n");
     v2=strcmpi(w,x);
     if (!v2)
          printf("v2 = true\n'');
     else
          printf("v2 = false\n");
     return 0;
```

ก) โปรแกรมนี้ compile ผ่านหรือไม่

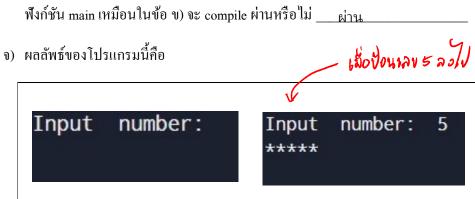
```
เพราะเหตุใด <u>เพิ่ม #include < string.h ></u>
แก้ไขโดย <u>เพิ่ม #include < string.h ></u>
```

ข) หลังจากแก้ใจโปรแกรมให้ compile ได้แล้ว เมื่อ run จะได้ผลลัพธ์

```
after strcpy x=Hello, y=Hello
after strcat y=Hello World, z= World
v1 = false
v2 = true
```

	ค)	เหตุใดเงื่อนไขของ if จึงใช้เป็น !v1 (ทำไมไม่ใช้เป็น v1) เพราะ ต้องการให้
		ได้ผลล์ผร่ดรงข้ามกับคำที่เทียบได้ จึงใช้ !v1
	1)	ให้บอกความแตกต่างของ strcmp กับ strcmpi
		เปรี่ยบเทียบข้อความแบบสนใจตัวใหญ่ตัวเล็ก (strcmp) และ ไม่สนใจ
		(strcmpi)
1.3 ก	กรประก	าศฟังก์ชันโปรโตไทป์
1)	) ใช้โป	รแกรมต่อไปนี้ตอบกำถามด้านถ่าง
	<pre>int { } voic { }</pre>	clude <stdio.h> main() int x; printf("Input number: "); scanf("%d",&x); showstar(x); d showstar(int x) int i; for(i=0;i<x;i++) compile="" printf("*");="" th="" ผ่านหรือไม่<="" โปรแกรมนี้=""></x;i++)></stdio.h>
		ให้แก้ไขโปรแกรมโดยย้ายฟังก์ชัน showstar ไปวางไว้ก่อนหน้าฟังก์ชัน main เมื่อ compile จะผ่านหรือไม่ ผ่าน ย้ายฟังก์ชัน showstar กลับที่เดิม แล้วให้ประกาศฟังก์ชันโปรโตไทป์ของฟังก์ชัน showstar ไว้ก่อนฟังก์ชัน main ฟังก์ชันโปรโตไทป์ที่ประกาศเพิ่มในโปรแกรมคือ Void showstar (ir เมื่อ compile จะผ่านหรือไม่

หากประกาศฟังก์ชันโปรโตไทป์ และในขณะเคียวกันก็วางฟังก์ชันเอาไว้ก่อนหน้า
 ฟังก์ชัน main เหมือนในข้อ ข) จะ compile ผ่านหรือไม่

1.4 ขอบเขตของตัวแปร

1) ใช้โปรแกรมต่อไปนี้ตอบคำถามด้านล่าง

- ก) โปรแกรมนี้ compile ผ่านหรือไม่ _____ผ่าน
- ข) ผลลัพธ์ของโปรแกรมนี้คือ

main: x=99 showx: x=10

ค)	เหตุใคค่า $\mathbf{x}$ ที่แสดงผลโดยฟังก์ชัน $\mathbf{main}$ จึงมีค่าแตกต่างจาก $\mathbf{x}$ ที่แสดงผลโดยฟังก์ชัน
	showxเพราะ ในฟังก์ชั่น main จะมีค่า x ของตนเองเป็น 99
1)	เหตุใดฟังก์ชัน showx จึงแสดงผลค่า x ได้ ทั้งที่ไม่มีการประกาศตัวแปร x ในฟังก์ชัน
	showx แต่อย่างใด เพราะมีค่าของ x ที่ประกาศเป็นตัวแปร gobal ทำ
	ให้สามารถใช้ได้ทั้งโปรแกรม
- \	
ข)	หากลบคำว่า int ในบรรทัด //01 ให้เหลือเพียง x=99; โปรแกรมนี้จะ compile ผ่าน
	หรือไม่ผ่าน
น)	จากข้อ ง) เมื่อ run จะ ได้ผลลัพธ์คือ
	main: x=99 showx: x=99
¥)	เหตุใคค่า x ที่แสคงผลโคยฟังก์ชัน showx จึงให้ผลเป็นเลข 99 ทั้งที่ในฟังก์ชัน
	showx ไม่มีการใช้คำสั่งใดเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่า x
	เพราะใช้ค่า x เดียวกันทั้งโปรแกรม
A)	หากลบบรรทัด //01 จะทำให้ compile ผ่านหรือไม่ผ่าน
ฌ)	หากลบบรรทัด //01 เมื่อ run จะได้ผลลัพธ์คือ
	main: x=10 showx: x=10

1.5 การส่งค่าตัวแปรแบบ pass by value

1) ใช้โปรแกรมต่อไปนี้ตอบคำถามค้านล่าง

```
#include<stdio.h>

void test(int x)
{
    x+=10;
    printf("test: x=%d\n", x);
}

int main()
{
    int x;
    x=10;
    printf("main (before): x=%d\n", x); //00
    test(x);
    printf("main (after): x=%d\n", x); //01

    return 0;
}
```

- ก) โปรแกรมนี้ compile ผ่านหรือไม่ _______
- ข) เมื่อ run โปรแกรมนี้แล้วจะใค้ผลลัพธ์คือ

```
main (before): x=10
test: x=20
main (after): x=10
```

ค) เหตุใดก่า x ที่แสดงผลโดย printf ในบรรทัด //00 และบรรทัด //01 จึงยังคงให้ค่า
เท่ากัน ค่ไม่เปลี่ยนเพราะเป็นการส่งค่า x โดยก็อปปี้ค่ไปเท่านั้น (Pass by value)

ง) ให้สรุปความสัมพันธ์ระหว่าง x ในฟังก์ชัน main และ x ในฟังก์ชัน test

เป็น **x** คนละตัว

1.6 การส่งค่ากลับ

1) ใช้โปรแกรมต่อไปนี้ตอบคำถามด้านล่าง

```
#include<stdio.h>
int test(int x)
{
    x+=10;
    printf("test: x=%d\n", x);
    return x;
}
int main()
{
    int x;
    x=10;
    printf("main (before): x=%d\n", x);  //01
    test(x);
    printf("main (after): x=%d\n", x);  //03
    return 0;
}
```

- ก) โปรแกรมนี้ compile ผ่านหรือไม่ _____ ผ่าน
- ข) ผลลัพธ์ที่ได้บนหน้าจอคือ

```
main (before): x=10
test: x=20
main (after): x=10
```

ค) เปลี่ยนบรรทัด //02 เป็น x=test(x); เมื่อ compile & run จะได้ผลลัพธ์คือ

```
main (before): x=10
test: x=20
main (after): x=20
```

	1)	จากข้อ ค) เหตุใดค่า x ที่แสดงจึงแตกต่างจากข้อ ข)
		มีการส่งค่าผล x กลับมาทับค่า x ใน main โปรแกรม ทำให้ได้ค่าใหม่
	2) จากกา	รทคลองในหัวข้อนี้
	ก)	ให้สรุปเกี่ยวกับตัวแปรที่อยู่คนละฟังก์ชันกัน (เช่น ตั้งชื่อเดียวกันจะมีความเกี่ยวข้อง
		กันหรือไม่)
		ไม่เกี่ยวข้องกัน เป็นคนละตัวเลย
	ข)	การนำค่าตัวแปรที่อยู่ในฟังก์ชันหนึ่ง ไปใช้ในอีกฟังก์ชันสามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร
		ทำได้ โดยการส่งค่ากลับ return x;
17	การประยู	
1./	•	
	1) ให้เขีย	นโปรแกรมตามเงื่อนไขต่อไปนี้
	ก)	รับค่าเลขจำนวนเต็ม 2 จำนวน
	ข)	สร้างฟังก์ชันที่มีฟังก์ชันโปรโตไทป์ดังนี้ int findmax(int, int) โดยฟังก์ชันนี้จะนำค่า

กลับออกไป

เลขจำนวนเต็ม 2 ค่าที่รับเข้ามาทางพารามิเตอร์มาเปรียบเทียบกันแล้วส่งค่าที่มากกว่า

ค) เรียกใช้งานฟังก์ชันที่สร้างขึ้นในข้อ ข) แล้วนำผลที่ฟังก์ชันส่งกลับ ขึ้นแสดงผลบน
 หน้าจอ

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>
int findmax(int,int);
void main(){
int a,b;
printf("\n Input Num1: ");
scanf("%d",&a);
printf(" Input Num1: ");
scanf("%d",&b);
printf("\n Maximum number : %d\n",findmax(a,b));
}
int findmax(int aa,int bb){
   if(aa>bb)
      return aa;
   else return bb;
}
```

- 2) ให้เขียนโปรแกรมตามเงื่อนไขต่อไปนี้
  - ก) รับค่าเลขจำนวนเต็ม 2 จำนวน
  - ข) โปรแกรมจะแสดงค่าเลขจำนวนเฉพาะที่อยู่ระหว่างตัวเลขที่รับเข้ามานั้น เช่น โปรแกรมรับตัวเลข 1 และ 10 จะได้ผลลัพธ์เป็นตัวเลข 2 3 5 7 บนหน้าจอ
  - ค) ในการตรวจสอบเลขจำนวนเฉพาะให้ฟังก์ชัน checkprime ซึ่งมีฟังก์ชันโปรโตไทป์
     คังนี้ int checkprime(int) โดยถ้าตัวเลขที่ส่งเข้าไปในฟังก์ชันเป็นจำนวนเฉพาะ
     ฟังก์ชันจะส่งค่า 1 กลับออกมา หากตัวเลขไม่เป็นจำนวนเฉพาะจะส่งค่า 0 กลับ

```
#include <stdio.h>
int checkprime(int);
void main(){
int a,b,i;
printf("\n Input Num start: ");
scanf("%d",&a);
printf(" Input Num stop: ");
scanf("%d",&b);
for(i=a;i<b;i++)
if(checkprime(i))
 printf("%d ",i);
printf("\n");
}
int checkprime(int number){
      int i;
      for (i=2; i<number; i++)</pre>
      {
            if (number % i == 0)
            {
                  return 0;
            }
      }
      return 1;
}
```

- 3) ให้เขียนโปรแกรมตามเงื่อนไขต่อไปนี้
  - ก) โปรแกรมรับข้อความภาษอังกฤษความยาวไม่เกิน 50 ตัวอักษร
  - ข) นับจำนวนสระ (a, e, i, o, u) ในข้อความที่รับเข้ามา
  - ค) การตรวจสอบว่าตัวอักษรเป็นสระหรือไม่ให้สร้างฟังก์ชันชื่อ checkvowel ขึ้นมาเพื่อ
    ทำงานนี้ โดยฟังก์ชันจะมีฟังก์ชันโปรโตไทป์ดังนี้ int checkvowel(char) โดยฟังก์ชัน
    จะส่งค่ากลับเป็น 0 ถ้าตัวอักษรที่รับเข้าไปประมวลผลนั้นไม่ใช่สระ และจะส่งค่า
    กลับเป็น 1 เมื่อตัวอักษรที่รับเข้าไปประมวลผลเป็นสระ

```
#include <stdio.h>
void main(){
int a=0,i;
char str[50];
printf("\n Input String: ");
scanf("%s",str);
while(str[i]!='\0')
      switch (str[i])
            case 'a' : a++;
                         break;
            case 'e' : a++;
                         break;
            case 'i' : a++;
                         break;
            case 'o' : a++;
                         break;
            case 'u' : a++;
                         break;
            default: break;
      }
      i++;
printf("\n Number of a,e,i,o,u = : %d\n\n",a);
```